सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास माननीय न्यायाधीश श्री दीपककुमार कार्की माननीय न्यायाधीश श्री हरिकृष्ण कार्की फैसला ०७०-CI-०२३९ मुद्दा:- जग्गा दर्ता।

शुरु तहमा फैसला गर्ने:- प्रमुख मालपोत अधिकृत श्री राजेन्द्रप्रसाद पराजुली मालपोत कार्यालय, ललितपुर फैसला मिति:- २०६८। १२। २३

पुनरावेदन तहमा फैसला गर्ने:
माननीय न्यायाधीश श्री प्रकाशराम मिश्र

माननीय न्यायाधीश श्री सत्यराज गुरुङ

पुनरावेदन अदालत, पाटन

फैसला मिति:- २०७०।१।९

यस अदालतमा पुनरावेदन दर्ता भएको मिति:- २०७०।०५।२१

कृष्णबहा**दुर श्रेष्ठ विरुद्ध सरस्वती श्रेष्ठसमेत मुद्दा नं. ०७०-८१-०२३९, मुद्दाः जग्गा दर्ता,** (सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०७४ को नियम ९१(४) एवं अनुसूची १२ को ढाँचामा तयार गरिएको फैसला) पृष्ठ - **१** पुनरावेदन अदालत, पाटनको मिति २०७०।०१।०९ को फैसला उपर न्याय प्रशासन ऐन,२०४८ को दफा ९ एवं प्रचलित न्याय प्रशासन ऐन, २०७३ को दफा ९(१) बमोजिम यस अदालतमा दायर हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको तथ्य र पुनरावेदन अदालत, पाटनको फैसलाको बेहोरा सोही अदालतको फैसलाबाट देखिने नै हुँदा यहाँ सोको पुनरावृत्ति गरिएको छैन ।

पुनरावेदक वादी को मुख्य पुनरावेदन जिकिर:-

१. लिलतपुर जिल्ला, हरिसिद्धि गा.वि.स. वडा नं. २(क) कि.नं. ६ को क्षेत्रफल ०-१२-० र ऐ.ऐ. कि.नं. ४१ को क्षेत्रफल ०-३-० जग्गा मानिकलाल भन्ने मानबहाद्र श्रेष्ठको १२६४ नं.को रसिदसंग भिड्ने जग्गा सर्भे नापी हुँदा मेरी आमा चनमाया भन्ने गणेश कुमारी श्रेष्ठको नाममा नापी भएको अवस्थामा यदुकृष्ण श्रेष्ठले दर्ताको लागि निवेदन दिई मिति २०६३।१२।२० मा हक दाबीको लागि गोरखापत्रमा सूचना प्रकाशित भएको हुनाले म पुनरावेदकले हक दाबीको निवेदन गरेकोमा निज यदुकृष्ण श्रेष्ठले आफ्नो दाबी छाडी दिएको र उक्त हक दाबीको सूचना प्रकाशित हुँदा म पुनरावेदक बाहेक अन्य कसैको पनि हक दाबी नपरेकोमा चनमाया श्रेष्ठ आफ्नो ठूली आमा भएकोले मलाई समेत सामेल राखी कि.नं.६को क्षेत्रफल ०-१२-०-० जग्गाको जग्गाधनी प्रमाण पुर्जापाउँ भनी सरस्वती श्रेष्ठले हुलाक मार्फत निवेदन पठाएकी र मंगललाल महर्जनले विर्ता जग्गा भएकोले रै.प.दर्ता गरी पाउँ भनी निवेदन दिई तारेख छाडी बसेकोले मालपोत कार्यालय, ललितपुरबाट प्रमाणको मूल्याङ्गन गरी मिति २०६८। १२। २३ मा उक्त जग्गा मेरो नाममा दर्ता हुने गरी निर्णय भएकोमा उक्त निर्णय उपर विपक्षीको पुनरावेदन अदालत, पाटनमा पुनरावेदन परेकोमा उक्त अदालतबाट "यस मुद्दामा हक वेहकको प्रश्न उठ्दा उठ्दै पनि मालपोत कार्यालय, ललितपुरले मिति २०६८। १२। २३ मा उक्त जग्गाहरु प्रत्यर्थी कृष्ण बहादुर श्रेष्ठको नाउँमा दर्ता हुने गरी गरेको निर्णय मिलेको नदेखिंदा वदर गरी दिएको छ, अब हक बेहकमा अदालतमा नालिस गर्न जानु भनी पुनरावेदकहरु र प्रत्यर्थीलाई सुनाई मिसिल मालपोत कार्यालय, ललितपुरमा पठाई दिने" भनी पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०७०।१।९ मा भएको फैसला मिलेको छैन।

सरस्वती श्रेष्ठले निवेदन दावी गर्दा आफ्नो आफ्नो हक पुग्ने देखिने कुनै प्रमाण नै नदिएको अवस्थामा हकवेहक तर्फ प्रमाणको मुल्याङ्कन गर्नुपर्ने अवस्था नै छैन। मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ६, ७, ८ बमोजिम पेश भएको प्रमाण हेरी सो प्रमाणको मुल्याङ्कन गरी हेरी बुझी निर्णय गर्ने अधिकार मालपोत कार्यालयलाई रहेको छ। मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ३२ बमोजिम यस ऐन अनुसारको काम कारवाही गर्दा बयान लिने, पक्ष झिकाउने, कागजपत्र दाखिला गराउने सम्बन्धमा मालपोत कार्यालयको प्रमुखलाई प्रचलित नेपाल कानुनबमोजिम अदालतलाई भए सरह अधिकार हुनेछ भन्ने कानूनी व्यवस्था भएकोले मालपोत कार्यालयलाई जग्गा दर्ता सम्बन्धी प्रमाण बुझी जग्गा दर्ता गर्ने अधिकार रहेको छ। खासगरी दफा ३२ ले प्रमाण बुझ्ने र कागजपत्र दाखिला गराउने सम्बन्धमा अदालतलाई भए सरह अधिकार हुनेछ भन्ने विधिकर्ताको प्रबन्ध शुन्यमा परिणत हुन पुग्ने भनी ने.का.प.२०६८ अंक ५ नि.नं. ८७२५ पृष्ठ ८७९मा कानूनी सिद्धान्त प्रतिपादन भएको छ। पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०७०।१।९मा भएको फैसला यस कानूनी सिद्धान्त समेतको प्रतिकूल रहेकोले पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०७०।१।९ मा भएको फैसला बदर गरी मालपोत कार्यालय ललितपुरबाट मिति २०६८। १२।२३ मा भएको निर्णय कायम गरिपाउँ भनी पुनरावेदक कृष्णबहादुर श्रेष्ठको तर्फबाट यस अदालतमा परेको पुनरावेदन पत्र।

यस अदालतको निर्णय

२. नियम बमोजिम साप्ताहिक तथा आजको दैनिक पेशी सूचीमा चढी यस इजलास समक्ष पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक वादीका तर्फबाट उपस्थित हुनु भएका विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री रमेशकुमार मैनालीले जग्गा दर्ता गरी पाउँ भन्ने विषयको निवेदन लिने साधिकार निकाय नै मालपोत कार्यालय रहेको र व्यक्तिको जग्गा दर्ता सम्बन्धी विषयमा प्रमाणसमेत बुझी सो सम्बन्धमा शुरु तहमा निरुपण गर्ने अधिकार मालपोत कार्यालयलाई रहेकोले प्रस्तुत मुद्दाको विवादको विषय ललितपुर जिल्ला, हरिसिद्धि गा.वि.स. वडा नं. २(क) कि.नं.

कृष्णबहादुर श्रेष्ठ विरुद्ध सरस्वती श्रेष्ठसमेत मुद्दा नं. ०७०-८।-०२३९, मुद्दाः जग्गा दर्ता, (सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०७४ को नियम ९१(४) एवं अनुसूची १२ को ढाँचामा तयार गरिएको फैसला)

६को क्षेत्रफल ०-१२-० र ऐ.ऐ. कि.नं. ४१ को क्षेत्रफल ०-३-० जग्गा दर्ता गरी पाउँ भनी परेको निवेदन शुरु मालपोत कार्यालय, लिलतपुरमा उठान भै सोही कार्यालयबाट प्रमाणको मूल्याङ्कन गरी निर्णय भएको अवस्थामा हक वेहकमा प्रश्न उठेको भनी शुरु अदालतमा पठाउनु पर्ने गरी पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट भएको फैसला मिलेको छैन। मालपोत ऐन,२०३४ को दफा ३२ बमोजिम यस ऐन अनुसारको काम कारवाही गर्दा बयान लिने, पक्ष झिकाउने, कागजपत्र दाखिला गराउने सम्बन्धमा मालपोत कार्यालयको प्रमुखलाई प्रचलित नेपाल कानूनबमोजिम अदालतलाई भए सरह अधिकार हुनेछ भन्ने कानूनी व्यवस्था भएकोले मालपोत कार्यालयलाई जग्गा दर्ता सम्बन्धी प्रमाण बुझी जग्गा दर्ता गर्ने अधिकार रहेको छ। मालपोत कार्यालयलाई कानूनतः प्राप्त अधिकारका आधारमा दावीको जग्गा वादीका नाउँमा दर्ता गर्ने गरी भएको निर्णय कानूनसम्मत रहेको अवस्थामा उक्त निर्णय वदर गर्ने गरी भएको पुनरावेदन अदालत, पाटनको फैसला उल्टी गरी शुरु मालपोत कार्यालयबाट भएको निर्णय कायम रहने गरी फैसला होस् भनी वहस प्रस्तुत गर्नुभयो।

3. उपरोक्त बमोजिमको वहससमेत सुनी प्रस्तुत पुनरावेदन सिहतको मिसिल एवं शुरु तथा रेकर्ड मिसिल समेत अध्ययन गरी हेर्दा, मेरो स्व.आमा गणेश कुमारी भन्ने चनमाया श्रेष्ठनीको नाममा सर्वेनापी भै फिल्डबुक कायम रहेको जिल्ला लिलतपुर, हिरिसिद्धि वडा नं. २(क) कि.नं. ६ को ०-१२-२-० र ऐ. कि.नं. ४१ को ०-३-० जग्गा उनाउ व्यक्ति यदुकृष्ण श्रेष्ठले दर्ता माग गरी मालपोत कार्यालय,लिलतपुरमा निवेदन गरेकोमा सो जग्गामा मैले हकदावी गरी निवेदन दिंदा निजले सो निवेदनमा मलाई छोडपत्र गरी दिएकाले मेरा नाममा नामसारी दर्ता गरी पाउँ भनी कृष्णबहादुर श्रेष्ठको निवेदन दावी रहेकोमा सोही कित्ता जग्गा जग्गा धनीले रैकरमा परिणत नगरेकाले रैकरमा परिणत गरी मोहीका नाममा जग्गा धनी प्रमाण पुर्जा पाउँ भनी मंगललाल महर्जनको माग दावी र

चनमाया श्रेष्ठ आफ्नो ठूली आमा भएकोले मलाई समेत सामेल राखी कि.नं.६को क्षेत्रफल ०-१२-०-० जग्गाको जग्गाधनी प्रमाण पुर्जापाउँ भनी सरस्वती श्रेष्ठले हलाक मार्फत निवेदन गरेकोमा उक्त जग्गाहरु गणेशकुमारी भन्ने चनमाया श्रेष्ठका हकदार कृष्णबहाद्र श्रेष्ठका नाममा नामसारी दर्ता हुने भनी शुरु मालपोत कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०६८। १२। २३मा भए को निर्णय उपर चित्त नबुझाई सरस्वती श्रेष्ठ र मंगललाल महर्जनले पुनरावेदन अदालत, पाटनमा पुनरावेदन गरी उक्त अदालतबाट प्रस्तुत मुद्दामा हक वेहकको प्रश्न उठ्दा उठ्दै पनि मालपोत कार्यालय, ललितपुरले मिति २०६८। १२। २३ मा उक्त जग्गाहरु कृष्ण बहादुर श्रेष्ठको नाउँमा दर्ता हुने गरी गरेको निर्णय मिलेको नदेखिंदा वदर गरी दिएको छ। अब हक बेहकमा अदालतमा नालिस गर्न जानु भनी पुनरावेदकहरु र प्रत्यर्थीलाई सुनाई मिसिल मालपोत कार्यालय ललितपुरमा पठाई दिने भनी पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०७०।१।९ मा भएको फैसला उपर यी पुनरावेदक वादी कृष्णबहादुर श्रेष्ठको यस अदालतमा पुनरावेदन पर्न आएको देखिएकोले प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०७०।०१।०९ मा भएको फैसला मिले नमिलेको के रहेछ? पुनरावेदक वादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने हो, होईन? भन्ने सम्वन्धमा निर्णय दिनु पर्ने देखियो।

४. निर्णय तर्फ बिचार गर्दा, विवादको लिलतपुर जिल्ला, हिरिसिद्धि गा.वि.स. वडा नं. २ (क) कि.नं. ६ को क्षेत्रफल ०-१२-० र ऐ.ऐ. कि.नं. ४१ को क्षेत्रफल ०-३-० जग्गा यदुकृष्ण श्रेष्ठले दर्ताको लागि निवेदन दिई मिति २०६३।१२।२० मा हक दाबीको लागि गोरखापत्रमा सूचना प्रकाशित भै यी पुनरावेदकले हक दाबीको निवेदन गरेको र चनमाया श्रेष्ठ आफ्नो ठूली आमा भएकोले मलाई समेत सामेल राखी कि.नं.६को क्षेत्रफल ०-१२-०-० जग्गाको जग्गाधनी प्रमाण पुर्जापाउँ भनी सरस्वती श्रेष्ठले निवेदन गरेको एवं मंगललाल महर्जनले विर्ता

जग्गा भएकोले रै.प.दर्ता गरी पाउँ भनी निवेदन दिई शुरु मालपोत कार्यालय, लिलतपुरमा निवेदन दिई कारवाही चलेको देखिएकोमा मालपोत कार्यालय, लिलतपुरबाट उक्त दुवै कित्ता जग्गा यी पुनरावेदक वादीका नाउँमा दर्ता गर्ने गरी मिति २०६८। १२। २३ मा निर्णय भएको देखिन्छ।

५. प्रत्यर्थी मध्येको सरस्वती श्रेष्ठले यसै विवादित जग्गाहरु मध्येको कि.नं. ६ को जग्गा आफ्नो नाउँमा नामसारी दर्ता गरि पाउँ भनी शुरु मालपोत कार्यालय, ललितपुरमा हलाक मार्फत दिएको मिति २०६८।०८।१३ को निवेदनसाथ पेश गरिएको ललितपुर उप-महानगरपालिका वडा नं.११को कार्यालयको प.सं.५९।०६८।०६९ मिति २०६८।०७।०४को सिफारिसपत्रमा "निवेदक सरस्वती श्रेष्ठले ल.प्.उ.म.न.पा.वडा नं.११भेलाछे बस्ने स्वर्गीय ठूली आमा चम्पा रघुवशींलाई टोल छिमेकिमा चनमाया श्रेष्ठ पनि भन्ने गरेको तथा निज ठुली आमाको तर्फबाट छोरा छोरीको जायजनम नभएको, म निवेदिका एक मात्र भतिजी छोरी नजिकको हकदार भएको तथा निज मृतकलाई बाँचुन्जेल हेरविचार, लालन पालन औषधी उपचार तथा मृत्यु पछी पनि काजिकया तथा दान,पिण्ड समेत गरेको व्यहोरा समेत खुलाई सिफारिस माग अनुसार सो सम्वन्धी स्थलगत सर्जिमन गर्दा निवेदकको ठुली आमा चम्पा रघ्वशीलाई टोल छिमेकीमा चनमाया श्रेष्ठ पनि भन्ने गरेको तथा निज मृतकको तर्फबाट छोरा छोरीको जायजनम नभएको र निज निवेदक एक मात्र नजिकको हकदार भएको तथा निज मृतकलाई बाँचुन्जेल निज निबेदक सरस्वती श्रेष्ठले नै हेरबिचार, लालन पालन, औषधी उपचार तथा मृत्यु पछि पनि काजिक्रया, दान पिण्ड गरेको हो भनि सर्जिमन मुचुल्काको व्यहोराबाट बुझिन आएको हुँदा सोही व्यहोरा बमोजिम सिफारिस गरिन्छ" भन्नेसमेत व्यहोरा उल्लेख गरिएको देखिन्छ भने निजले उक्त दावीको निवेदनसाथ पेश गरेको जिल्ला प्रशासन कार्यालयबाट २०४३।०८।०४ मा प्राप्त गरेको नाता प्रमाणित प्रमाणपत्रको प्रतिलिपीमा

"सरस्वती श्रेष्ठ चम्पा रघुवंशीको भितजी छोरी नाता रहेको" भन्ने व्यहोरा उल्लेख भएको देखिएको छ। निज सरस्वती श्रेष्ठले हुलाकबाट शुरु मालपोत कार्यालयमा प्रेषित गरेको उक्त निवेदनका सम्बन्धमा मिति २०६८।०८।२८ मा सोही मालपोत कार्यालयमा उपस्थित भै आफ्नो उक्त निवेदनलाई सनाखत गरिदिएको देखिन्छ।

- ६. यसैगरी अर्का प्रत्यर्थी प्रतिवादी मध्येका मंगललाल महर्जनले यसै विवादित कि.नं. ६ र ४१ समेतका जग्गाहरु रै.प.दर्ता गरी ज.ध.पुर्जा पाउँ भनी मिति शुरु मालपोत कार्यालय,ललितपुरमा २०६६। १२। २७ मा निवेदनमा"मेरो नाउँमा मोही कायम भई मैले नै जोत भोग गरिरहेको जग्गाहरुको जग्गाधनीले रैकरमा परिणत नगरिएको हुँदा उक्त ख श्रेणीको विर्ता जग्गा विर्ता उन्मुलन ऐन २०१६ को दफा ७क बमोजिपम रैकरमा परिणत गरी मोहीको नाउँमा जग्गा धनी प्रमाणपुर्जा प्राप्त हुने जग्गा भएको हुँदा सो अनुसार कारवाही गरी मेरो नाउँमा जग्गा दर्ता गरी जग्गाधनी प्रमाणपुर्जा पाउँ भनी ललितपुर उप महानगरपालिका वडा नं.७ को कार्यालयबाट मिति २०६६। १२। २६ मा प्राप्त गरेको सिफारिसपत्र सहितको निवेदनका साथमा पेश भएको विवादित कि.नं. ६ र ४१ को जग्गाको फिल्डबुक उतारको जोताहा महलमा कि.नं. ६ मा मंगललाल महर्जन भन्ने व्यक्तिको नाउँ उल्लेख भएको र कि.नं. ४१ को जोताहा महलमा मगलाल महर्जन उल्लेख भै सोही फिल्डबुकको किसानको व्यहोरामा यो जग्गा ल.प्.ई.भोलाछे टोल बस्ने चनमाया श्रेष्ठनीलाई कुत बुझाई जोती आएको छु भन्ने व्यहोरा उल्लेख भएको फिल्डबुक उतारको प्रतिलिपी समेत सोही निवेदनका साथ पेश भएको देखिएको छ।
- ७.यस प्रकार पुनरावेदक तथा प्रत्यर्थीहरुले आफूले जग्गामा हक प्राप्तीका लागि आ-आफ्नो प्रमाण पेश गरी निवेदन दिएको स्थितिमा "कसैले विना आधार शून्यको स्थितिमा जग्गा आफ्नो हो भनी निवेदन दिंदैमा हक बेहकको प्रश्न

कृष्णबहादुर श्रेष्ठ विरुद्ध सरस्वती श्रेष्ठसमेत मुद्दा नं. ०७०-८।-०२३९, मुद्दाः जग्गा दर्ता, (सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०७४ को नियम ९१(४) एवं अनुसूची १२ को ढाँचामा तयार गरिएको फैसला) उपस्थित भएको मान्न निमल्ने" भनी धर्मरत्न शाक्य वि. रिमला शाक्य भएको जग्गा दर्ता मुद्दामा यस अदालतबाट प्रतिपादित (ने.का.प. २०६८, अङ्क ०४, नि.नं. ८६२४) सिद्धान्त प्रस्तुत मुद्दाका सन्दर्भमा आकर्षित हुन सक्ने अवस्था देखिएन।

- द. यसरी उक्त विवादको जग्गा दर्ताको लागि यी पुनरावेदक वादी कृष्णबहादुर श्रेष्ठ र प्रत्यर्थीहरु सरस्वती श्रेष्ठ एवं मंगललाल महर्जनसमेतको छुट्टाछुट्टै दाबी निवेदन परेको तथ्यमा विवाद रहेको देखिंदैन। शुरु मालपोत कार्यालयबाट उक्त निवेदनहरुका सन्दर्भमा सो जग्गामा आ-आफ्नो हक रहेकोले दर्ता गरी पाउँ भनी दुवै थरीको निवेदन परी सो जग्गामा तेरो मेरोमा विवाद देखिएको अवस्था हुँदा सो जग्गामा हक वेहकको प्रश्न समावेश भएको देखिन्छ।
- ९. एउटै जग्गामा आ-आफ्ना सबूद प्रमाण र कानूनी जिकीर समेतका आधारमा दोहोरो दाबी गरिएको अवस्थामा हक बेहक सम्बन्धी प्रश्न सिर्जना भएको देखिन आउने हुन्छ। यस्तो अवस्थामा ऐनको व्यवस्था अनुसार निर्णय गर्न सक्ने अधिकार मालपोत कार्यालयलाई रहे भएको नदेखिने भनी यस अदालतबाट ने.का.प.२०६७ अङ्क ८ नि.नं.८४४८ मा सिद्धान्त प्रतिपादित भएको देखिएको छ भने मालपोत ऐन, २०३४ को दफा ७(२) बमोजिम जग्गा (नाप जाँच) ऐन, २०१९ बमोजिम नापनक्सा भएको कुनै जग्गा दर्ता गर्नसम्म छुट भएकोमा निर्णय गर्ने अधिकार मालपोत कार्यालयलाई रहे भएको देखिए तापिन दाबीको उक्त कि.नं.६ र ४१को जग्गाको सम्बन्धमा त्रीपक्षीय रुपमा हक दाबीको श्रृजना भैरहेको अवस्थामा उक्त विवादको हक वेहकका सम्बन्धमा प्रमाण बुझी निर्णय गर्नुपर्ने देखिएको छ।
- १०. यसरी विवादको जग्गामा हक वेहकको प्रश्न समावेश भएको अवस्थामा प्रमाण बुझी निर्णय गर्न मालपोत ऐन,२०३४ को दफा ७(२)ले मालपोत कार्यालयलाई अधिकार दिएको नदेखिएको र यस सम्बन्धमा मालपोत कार्यालयलाई त्यस्तो

कृष्णबहादुर श्रेष्ठ विरुद्ध सरस्वती श्रेष्ठसमेत मुद्दा नं. ०७०-СІ-०२३९, मुद्दाः जग्गा दर्ता,

अधिकार नभएकोले हक बेहकमा सुनाउनुपर्ने भनी धेरै मुद्दाहरुमा सर्वोच्च अदालतबाट सिद्धान्त समेत प्रतिपादन भैरहेको हुँदा प्रस्तुत मुद्दामा रहेको विवादको विषयमा जिल्ला अदालतबाट हक कायम गराई ल्याउनू भनी सुनाई दिनुपर्नेमा दाबीको जग्गा यी पुनरावेदक वादी कृष्णबहादुर श्रेष्ठका नाममा दर्ता हुने भनी शुरु मालपोत कार्यालय, लिलतपुरबाट भएको उक्त निर्णय कानून एवम् प्रतिपादित सिद्धान्त समेतको प्रतिकूल भै त्रुटिपूर्ण देखिन आएकोले सो निर्णय बदर गरी हक कायम गराई ल्याउन जिल्ला अदालतमा जानू भनी मुद्दाका दुवै पक्षलाई सुनाई दिने गरी पुनरावेदन अदालत,पाटनबाट मिति २०७०।०९।०९ मा भएको फैसला मिलेकै देखिन आएको हुँदा पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट भएको उक्त फैसला उल्टी गरी शुरु मालपोत कार्यालय, लिलतपुरको निर्णय सदर कायम हुनु पर्ने भन्ने यी पुनरावेदक वादीको प्रस्तुत पुनरावेदन जिकिर एवं पुनरावेदक वादीका तर्फबाट उपस्थित विद्वान कानून व्यवसायीको उक्त वहस जिकिरसंग सहमत हुन सिकएन।

११. तसर्थ, विवादको बिषयमा जिल्ला अदालतबाट हक कायम गराई ल्याउनू भनी सुनाई दिनुपर्नेमा दाबीको जग्गा कृष्णबहादुर श्रेष्ठका नाममा दर्ता हुने गरी लिलतपुरबाट भएको निर्णय उल्टी वदर गरी पुनरावेदन अदालत, पाटनबाट मिति २०७०।०१।०९मा भएको फैसला मिलेकै देखिंदा सदर हुने ठहर्छ। पुनरावेदक वादीको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्तैन। प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल नियमानुसार गरी अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

न्यायाधीश

उक्त रायमा मेरो सहमति छ ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृतः- सुरथ प्रसाद तिमल्सेना कम्प्यूटर टाइपः- मन्जिता ढुंगाना

सम्बत् २०७४ साल चैत्र २ गते रोज ६ शुभम्-----

कृष्णबहादुर श्रेष्ठ विरुद्ध सरस्वती श्रेष्ठसमेत मुद्दा नं. ०७०-८।-०२३९, मुद्दाः जग्गा दर्ता, (सर्वोच्च अदालत नियमावली, २०७४ को नियम ९१(४) एवं अनुसूची १२ को ढाँचामा तयार गरिएको फैसला)